Minnesanteckningar_ht19m1
(20190930)

Två nya deltagare hade tillkommit till höstens första samtal, några hade slutat. Efter en kort presentationsrunda berättade jag kort hur vi samtalar – och tänker. Vi prövar argument men det är snarare fråga om att lyssna än att argumentera. Vi har haft Noah Hararis böcker Sapiens och 21 tankar om det 21:a århundradet som utgångspunkt för många samtal. Nu ville jag i stället pröva att samtala utifrån ämnen som känns angelägna för deltagarna. Jag vädjade också till deltagarna att hitta ämnen utifrån personliga erfarenheter snarare än från aktuella mediadebatter och dagshändelser. Många intressanta frågeställningar presenterades:

- ✔ Släktskap, vänskap och bekantskap
- ✔ Varför finns det en sådan aggression mot Greta Thunberg, särskilt bland medelålders människan”
- ✔ ”Allting som du gör kan jag göra bättre” - är egentligen en provokativ attityd. Var kommer den ifrån
- ✔ Om jag blåser ut ditt ljus så lyser mitt bättre är en liknande tråkig attityd
- ✔ Våra tankar och handlingar styrs i för stor utsträckning av andra. Varför inte tänka själv lite mer
- ✔ Jag ser många medelålders idag som jag som lärare varit med om att fostra, men har jag lyckats? Knappast
- ✔ Generationsskillnaderna är så oerhört påtagliga vad gäller värderingar och behov. Hur kan det ha blivit så?
- ✔ Vi lever idag i en aggressiv missnöjeskultur. Vart har tacksamheten tagit vägen?
- ✔ Religionerna bidrar knappast till något paradis – snarare tvärtom
- ✔ Är det verkligen ett gott råd att låta oenighet rinna av sig?
- ✔ En ung människas, nära anhörig, död får oss verkligen att reflektera och tänka om
- ✔ När blir vi äldre? Känner vi oss gamla? Vad innebär det egentligen att åldras?
- ✔ Hur tänker vi om våra föräldrar? Omprövar vi vår inställning? Finns föräldrarna med i våra vardagstankar?
- ✔ Hur skall jag hantera mina ostrukturerade tankar och mitt ältande?
- ✔ Att ge och ta emot välmenande råd är en konst. Hur hanterar vi dem?

För kvällens samtal valde vi ämnena föräldrar och skillnaden mellan generationer (i huvudsak utifrån svenskt koncept och våra egna upplevelser)

Det fanns utifrån egna barndomserfarenheterna både tydliga skillnader och likheter.
Ofta var det väldigt påtagligt hur relationen med den ena föräldern var väsentlig för utveckling av den egna personligheten. Att vara ensambarn eller att vara en del av en stor syskonskara ger oss också helt olika förutsättningar. Hur tankarna går om föräldrarna är en process under livet.
Jag skulle vilja tala med föräldrarna nu och berätta hur det gått för mig.

En påtaglig skillnad mellan oss som barn och barnbarnen idag är hur det curlas idag medan vi fick klara oss själva och gavs också möjligheter och chanser till det. Trots våra bustrick litade föräldrarna på oss. Förskola och skola har övertagit uppfostran. Skall ett barn göra sig hörd i en större barnaskara måste hen höja rösten. Olika erfarenheter redovisades kring mobbing. Alltifrån uttrycket ”att bli retad” till pennalism.

Vi kom också in på konsekvenserna av att en stor del av livet, både för barn, ungdomar och vuxna, upplevs via skärmar. Skärmtiden är skrämmande hög och annan tid med gemensamma upplevelser, relationer och samtal (och även sömn) minskar. Vår hjärna har kapats, som Anders Hansen uttrycker, kan få konsekvenser som är oöverblickbara. Våra liv sker i bubblor som någon sa.

Den nya generationen har levt med internet och skärmar hela sitt liv medan vår egen generation, flertalet av oss är äldre, kan jämför ”hur det var förr”.
Många argument till fördelar med liv i en uppkopplad global värld hade säkert kommit fram om unga deltagit i våra samtal.

Till nästa samtalstillfälle har vi bestämt två ämnen:
Hur vässar vi vårt eget tänkande
Hur skall jag hantera mina ostrukturerade tankar och mitt ältande

Vi ses om två veckor

/Per-Johan